

Jaarverslag 2025

Regionale Urgentiecommissie
Regio Holland Rijnland

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	3
2.	Het proces	4
2.1.	Algemeen	4
2.2.	Medische en psychosociale adviezen	5
2.3.	Mandaat bij vrouwenopvang	5
2.4.	Verplichtingen bij urgentie.....	6
3.	Cijfers en trends.....	7
3.1.	Trends urgentie-aanvragen	7
3.2.	Aanvragen, toewijzingen en afwijzingen per corporatie (excl. vervallen/lopend).....	8
3.3.	Toekenningen van urgentie	9
3.4.	Afwijzingen van urgentie	10
4.	Stadsvernieuwingsurgenties	12
5.	Bezwaar en beroep	13
5.1.	Algemeen.....	13
5.2.	Bezwaar	13
5.3.	Beroep bij de rechtbank en hoger beroep bij de Raad van State.....	13
6.	Slotwoord urgentiecommissie	14

1. Inleiding

De Regionale Urgentiecommissie woonruimteverdeling legt jaarlijks, door middel van een jaarverslag, verantwoording over haar werkzaamheden af aan het Dagelijks Bestuur van de Regio Holland Rijnland.

De regionale urgentiecommissie is er voor mensen die met spoed een huis nodig hebben. In onze regio is het aantal sociale huurwoningen beperkt. Maar mensen die buiten hun schuld geen woning hebben, kunnen met een urgentieverklaring urgentie krijgen voor een sociale huurwoning. Hierdoor heeft de woningzoekende voorrang op de woningmarkt. De urgentieregeling is opgenomen in de Huisvestingsverordening Regio Holland Rijnland 2026.

Het Dagelijks Bestuur heeft een Regionale Urgentiecommissie benoemd. De urgentiecommissie bestaat uit een voorzitter en maximaal zes overige leden, waarvan een derde op voordracht van het Dagelijks Bestuur, een derde op voordracht van de woningcorporaties en een derde op voordracht van de huurdersorganisaties.

De urgentiecommissie heeft tot taak om namens het Dagelijks Bestuur te besluiten tot het toekennen, afwijzen, verlengen of intrekken van urgentieverklaringen. De urgentiecommissie hanteert bij alle werkzaamheden als toetsingskader de Huisvestingsverordening Regio Holland Rijnland 2026 (hierna: de Verordening), de Huisvestingswet 2014 en de Algemene wet bestuursrecht. De urgentiecommissie wordt bij haar werkzaamheden ondersteund door het secretariaat bestaande uit drie juristen (de secretarissen) en secretariële medewerkers.

2. Het proces

2.1. Algemeen

Een urgentieaanvraag start bij één van de woningcorporaties in de regio. De woningzoekende maakt een afspraak voor een intakegesprek. Er wordt bekeken of de woningzoekende zelf de woonnoodsituatie kan oplossen, bijvoorbeeld omdat betrokkene al voldoende inschrijftijd heeft opgebouwd of over voldoende eigen vermogen beschikt om op de particuliere huurmarkt een woning te vinden. Ook wordt er een inschatting gemaakt over de kans van slagen van de aanvraag.

Nadat het intakegesprek is afgerond, de intaker van de woningcorporatie alle benodigde documenten van de aanvrager heeft ontvangen en de aanvrager de urgentieaanvraag definitief wil indienen, wordt het dossier doorgestuurd naar het secretariaat van de regionale urgentiecommissie. Nadat de leges door de woningzoekende (€ 87,-) zijn betaald, wordt de aanvraag in behandeling genomen.

De secretaris van de urgentiecommissie controleert of de ingediende documenten voldoende zijn om een preadvies te schrijven. Mocht dit niet zo zijn, wordt er aanvullende documentatie opgevraagd. Nadat alle informatie aanwezig is beoordeeld de secretaris de aanvraag en schrijft een preadvies. Het preadvies geeft een korte samenvatting van de problematiek van de aanvrager. Ook wordt er geadviseerd hoe de aanvraag af te handelen. Daarbij wordt ook meegewogen hoe in vergelijkbare aanvragen eerder door de regionale urgentiecommissie is beslist. Het preadvies wordt samen met de volledige aanvraag gedeeld met de regionale urgentiecommissie. De commissie vergadert eens per twee weken en bespreekt dan alle aanvragen met bijbehorende preadviezen. In 2025 heeft de commissie 22 keer vergaderd. Tijdens de vergadering wordt iedere aanvraag om urgentie uitgebreid besproken. Elk commissielid kan zijn of haar visie geven. In de besluitvorming wordt gezocht naar consensus. Zelden komt het aan op stemming. De zes leden van de regionale urgentiecommissie hebben allen een andere achtergrond en vanuit die expertise bekijken zij ook de aanvragen.

De commissie streeft ernaar om de doorlooptijd voor de aanvrager zo kort mogelijk te houden. De periode tussen binnenkomst van de aanvraag bij Regio Holland Rijnland en bespreking in de commissievergadering is gemiddeld twee weken. Dit betekent dat in beginsel alle aanvragen die na een vorige vergadering binnenkomen, in de volgende vergadering worden besproken. Uitzonderingen kunnen zich voordoen. Bijvoorbeeld wanneer meer informatie opgevraagd moet worden. In dat geval is de aanvraag dus incompleet ingediend.

Wordt urgentie toegekend? Dan wordt de toekenningsbrief gemiddeld binnen een week na de vergadering aan de woningzoekende verzonden. Woningzoekenden die niet voor urgentie in aanmerking komen, krijgen hierover binnen twee weken een brief. Het versturen van de afwijzingsbrieven neemt meer tijd in beslag dan de toekenningsbrieven. Dit komt doordat in de afwijzingsbrief duidelijk en specifiek op de persoonlijke situatie wordt ingegaan. En er wordt uitgelegd waarom geen urgentie is toegekend. Ook worden, waar mogelijk, alternatieven en tips genoemd om het woonprobleem op te kunnen lossen.

Wanneer een woningzoekende het niet eens is met het door de urgentiecommissie genomen besluit, kan hiertegen bezwaar gemaakt worden. Hoe dit te doen, wordt ook uitgelegd in de afwijzingsbrief.

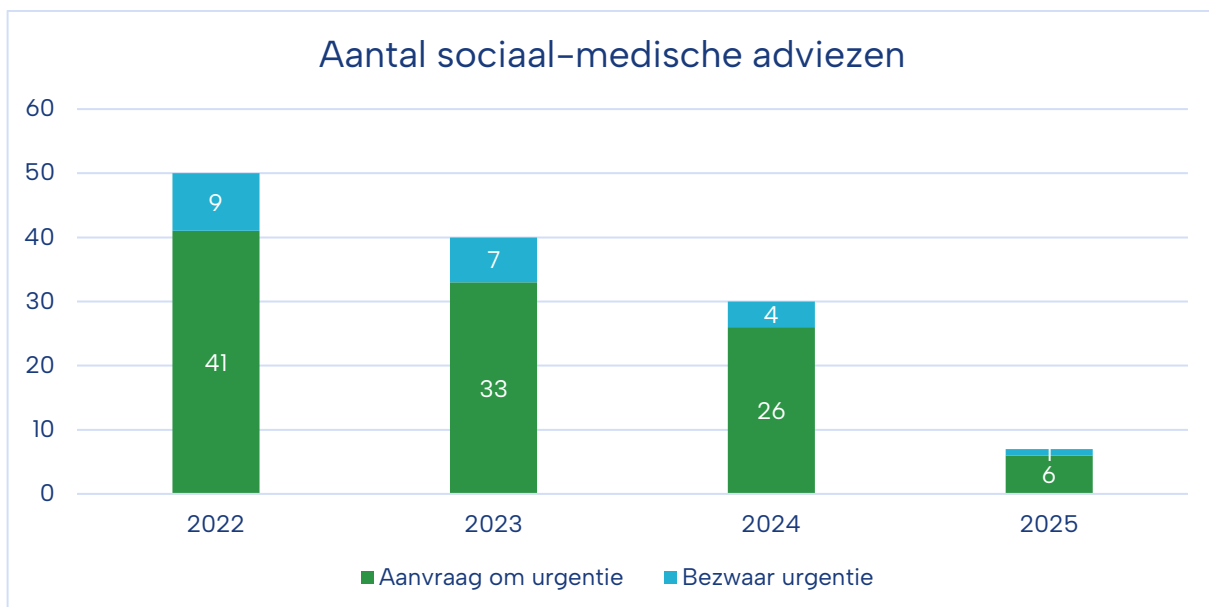

2.2. Medische en psychosociale adviezen

Door het Dagelijks Bestuur van Regio Holland Rijnland is de GGD Hollands Midden (GGD) aangewezen als adviesorgaan voor aanvragen op medische of psychosociale gronden, de zogeheten Sociaal Medische Advisering (SMA). Als de urgentiecommissie vindt dat de aanvraag door een medische deskundige moet worden beoordeeld, dan wordt de casus aan de GGD voorgelegd. Er worden dan specifieke vragen gesteld die de urgentiecommissie door de GGD beantwoord wil hebben. Bijvoorbeeld of een woningzoekende gelet op zijn psychische problematiek in staat moet worden geacht om op kamers te wonen (en dus voorzieningen zoals een keuken en badkamer te delen met huisgenoten).

In onderstaande diagram is het aantal SMA weergegeven over de afgelopen jaren. Uit deze cijfers blijkt dat het aantal SMA is gedaald van 30 in 2024 naar 7 in 2025. Dit komt doordat de GGD in het tweede kwartaal van 2025 de overeenkomst met Regio Holland Rijnland voor wat betreft de SMA heeft opgezegd. Als gevolg hiervan heeft de commissie vanaf het derde kwartaal geen SMA meer kunnen aanvragen. Er is toen besloten om, in geval van twijfel over of er SMA nodig was voor een aanvraag, in het voordeel van de aanvrager toe te wijzen. Per 1 januari 2026 is er een nieuwe partij voor de SMA.

Bij alle 7 aanvragen voor SMA heeft de GGD aangegeven dat er medische of psychosociale noodzaak was om urgentie te verlenen. De adviezen zijn in deze zaken overgenomen.

2.3. Mandaat bij opvang huiselijk geweld

De secretarissen van de urgentiecommissie hebben ondermandaat om urgentieaanvragen op grond van een verblijf in een instelling voor vrouwenopvang af te doen. Zij hebben die bevoegdheid gekregen, omdat er op basis van de Huisvestingswet 2014 een verplichting bestaat om deze doelgroep in de Huisvestingsverordening als categorie urgent woningzoekende op te nemen. Daarbij geldt dan niet de eis dat de betrokkene minimaal twee jaar onafgebroken in de regio Holland Rijnland moet wonen. De voorwaarde is wel dat betrokkene het intramurale traject bij een instelling voor vrouwenopvang heeft doorlopen. Het

gaat dus niet om mensen die ambulant begeleid worden door de vrouwenopvang. Het wettelijke recht op urgentie na een intramuraal traject is ingegeven om de doorstroming te waarborgen.

In 2025 zijn alle 15 aanvragen toegekend. In 2024 zijn er 36 aanvragen toegekend. Van de 15 aanvragen in 2025 waren 15 aanvragen vanuit de instelling voor opvang huiselijk geweld gevestigd in de regio Holland Rijnland. De reden van daling is dat er in 2025 meer aanvragen zijn gedaan buiten regio Holland Rijnland. Deze cliënten wilden terug naar eigen regio. Ook hebben er meerdere vrouwen toch besloten terug te keren naar eigen woning en partner.

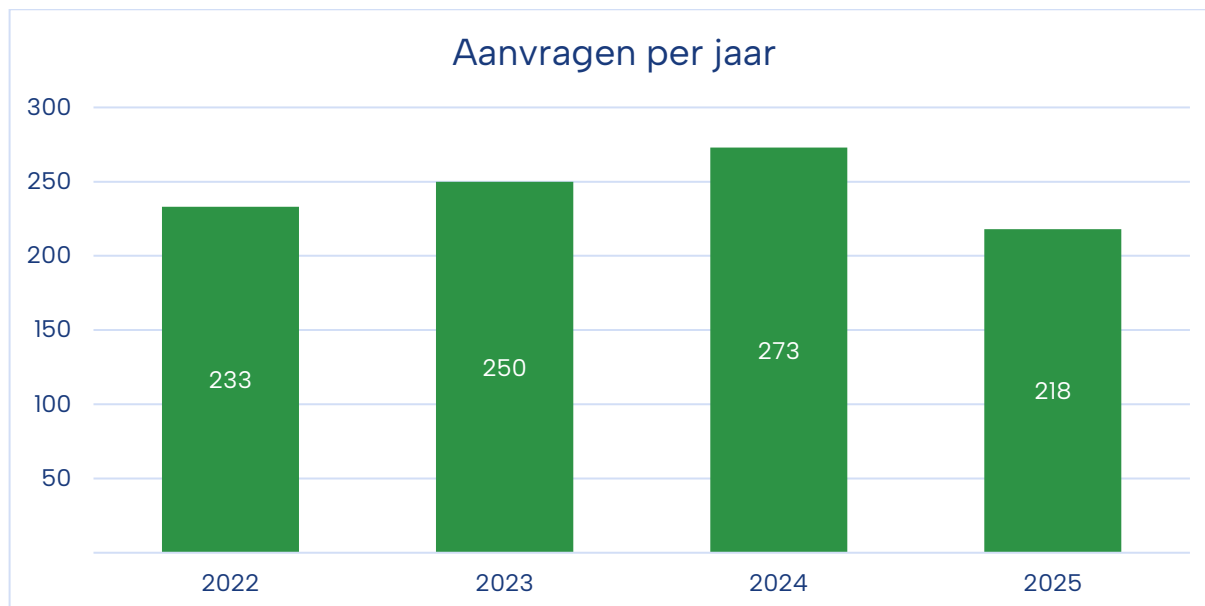
2.4. Verplichtingen bij urgentie

Een woningzoekende met een urgentieverklaring heeft voorrang op alle andere woningzoekenden binnen de regio. Aan de urgentieverklaring zijn wel voorwaarden verbonden. Die staan in de toekenningsbrief. De belangrijkste verplichting is dat een woningzoekende geen passende woning mag weigeren. Wanneer een urgent woningzoekende heeft gereageerd op een van de woningen die via Huren in Holland Rijnland is aangeboden en betrokkene wordt door de woningcorporatie uitgenodigd om de woning te bezichtigen, dan moet op deze uitnodiging ingegaan worden. Doet de urgent woningzoekende dat niet, dan wordt dit aangemerkt als een weigering van een woning. De urgentiecommissie toetst wel of de betreffende woning 'passend' is gelet op het zoekprofiel van de urgentieverlener. Als dat het geval is, en de urgent woningzoekende gaat niet in op de uitnodiging voor een bezichtiging dan wordt de urgentie ingetrokken, tenzij er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden. De urgentieverklaring wordt ook ingetrokken als de urgent woningzoekende, na bezichtiging van de woning, aangeeft de woning niet te willen huren. Bijvoorbeeld omdat de woning niet aan de verwachtingen voldoet of men niet in die buurt wil wonen. Dan wordt de urgentie niet gebruikt om het woonprobleem op te lossen, maar is er sprake van een woonwens.

Dit verslagjaar heeft de urgentiecommissie 0 keer een urgentieverklaring ingetrokken.

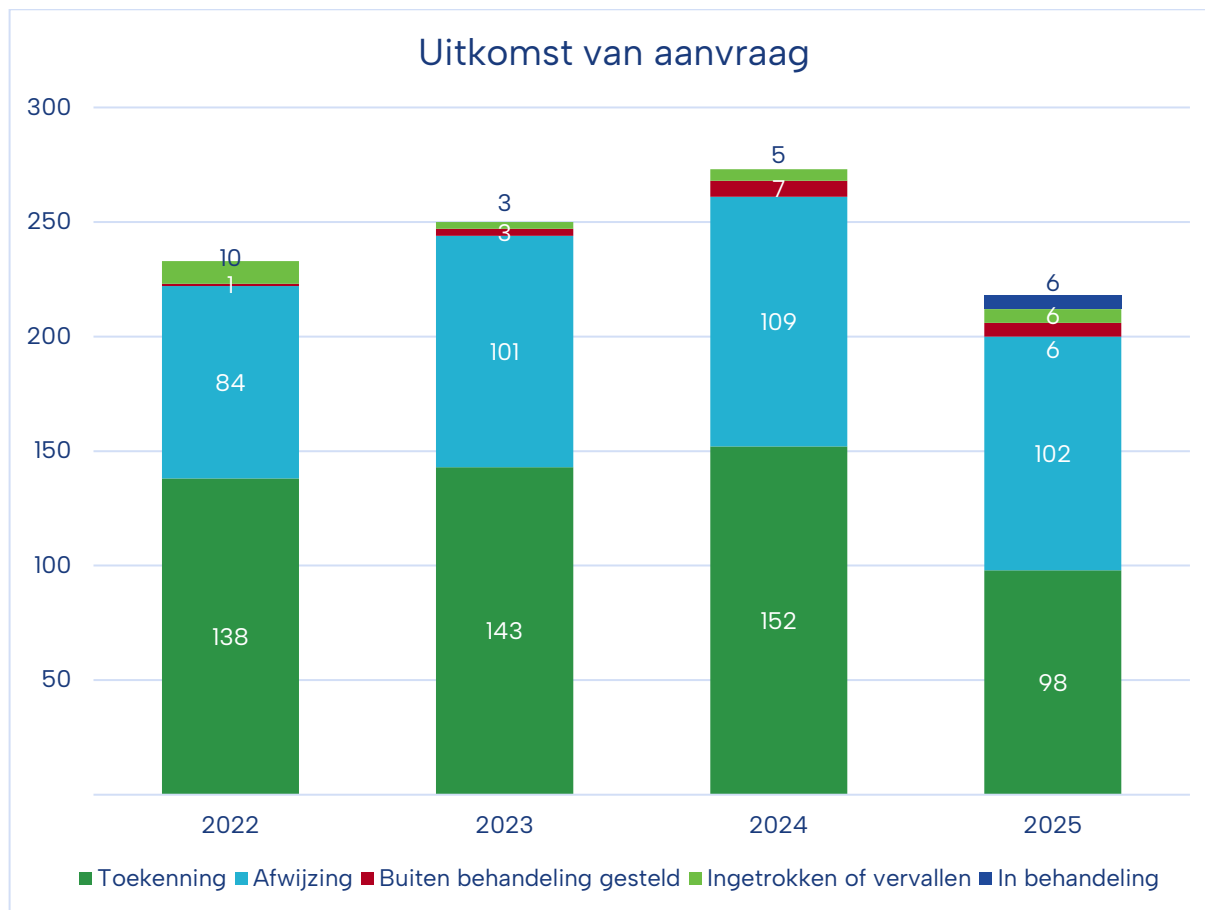
3. Cijfers en trends

3.1. Trends urgentie-aanvragen

In 2025 heeft de commissie 218 aanvragen om urgentie ontvangen. Een groot deel van die daling komt door daling van aanvragen uit de uitstroom voor huiselijk geweld, van 36 naar 15. dat zorgt al voor bijna de helft van de daling.

Verder kunnen we stellen dat het aantal altijd per jaar fluctueert

In bovenstaand diagram is te zien dat het aantal toekenningen en afwijzingen van urgentie aanvragen redelijk gelijk is gedurende het jaar in 2025. Dit in tegenstelling tot eerdere jaren waar het aantal toekenningen altijd fors meer was dan het aantal afwijzingen. Het was afgelopen jaren ongeveer 60/40 en dit jaar is het 50/50. Sommige categorieën worden vaak toegewezen zoals vrouwenopvang, en medisch. Door een daling van het aantal aanvragen in de vrouwenopvang is er direct een verschil zichtbaar in de balans tussen toe en afwijzen. Verder is er een toename te zien in afwijzingen op hardheid.

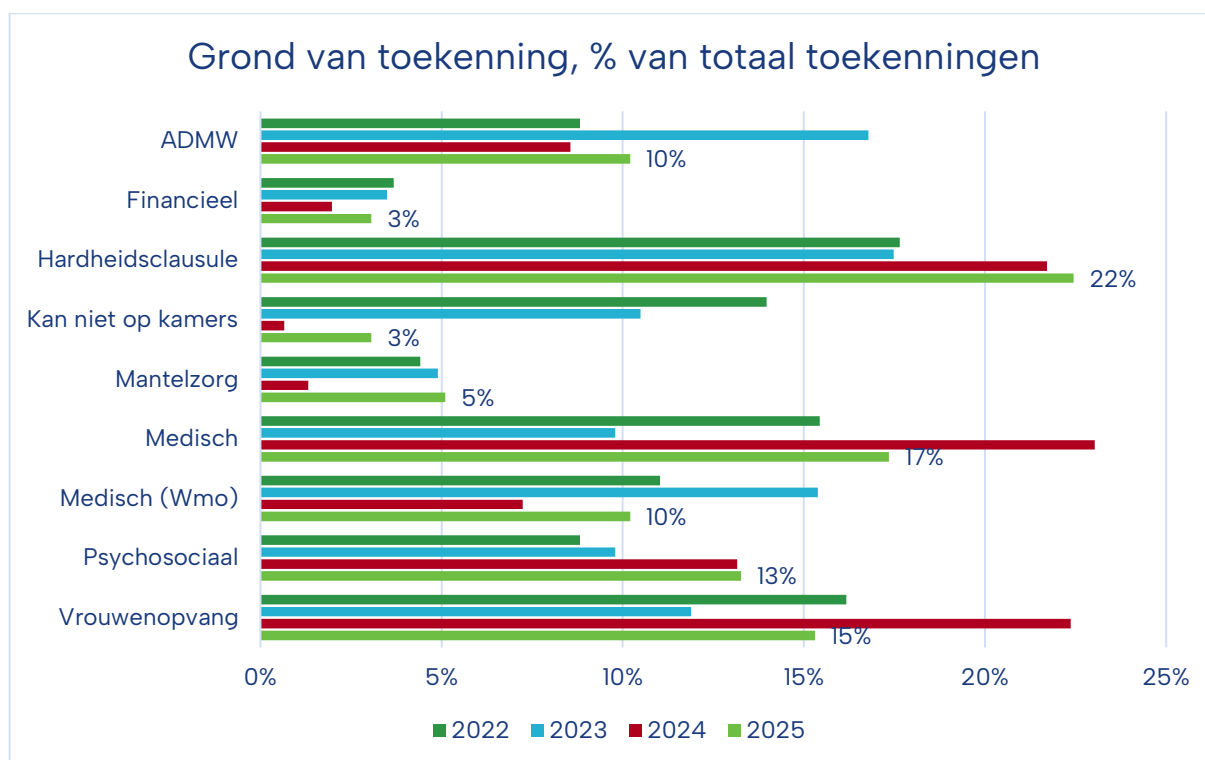
3.2. Aanvragen, toewijzingen en afwijzingen per corporatie (excl. vervallen/lopend)

Corporatie	Toekenningen	Afwijzingen	Aanvragen 2025	Aanvragen 2024	Aanvragen 2023	Aanvragen 2022	% Toekenning '25	% Toekenning '24	% Toekenning '23	% Toekenning '22
Aarwoude	1	2	3	6	11	7	33%	50%	64%	71%
De Sleutels	11	14	28	31	28	22	39%	74%	75%	55%
Dunavie	7	10	17	15	11	17	41%	60%	73%	53%
Nieuwkoop	3	3	7	11	9	5	43%	27%	33%	80%
Ons Doel	1	1	2	8	12	15	50%	88%	83%	47%
Padua	3	4	10	13	7	9	30%	46%	57%	78%
Portaal	6	10	17	18	18	24	35%	61%	50%	50%
Rijnhart Wonen	10	10	22	34	22	14	45%	47%	55%	50%
Rosa Manus	15	0	15	26	15	16	100%	96%	100%	94%
Stek	14	28	46	47	47	49	30%	43%	38%	57%
Woonforte	23	15	40	46	43	34	58%	48%	65%	62%
Woonzorg Nederland	0	0	0	1	1	7	-	100%	0%	29%
Wywonen	5	5	11	16	26	14	45%	31%	31%	64%

In deze tabel is een overzicht gegeven van de aantallen aanvragen om urgentie en de uitkomsten, per corporatie. In dit overzicht is te zien dat over het algemeen het aantal aanvragen per corporatie nagenoeg gelijk is gebleven. Rosa Manus is flink gedaald in het aantal aanvragen en Rijnhart Wonen is gedaald in het aantal aanvragen. Bij Rosa Manus heeft dit te maken met het feit dat er meer aanvragen zijn gedaan buiten de regio. Een verklaring voor de daling in het aantal aanvragen van Rijnhart Wonen is moeilijk te geven. Er is in 2025 in het algemeen een lichte daling te zien in het aantal aanvragen om urgentie.

3.3. Toekenningen van urgentie

ADMW = acuut dreigende dakloosheid met minderjarige kinderen.

In 2025 zijn 98 aanvragen toegekend. Het grootste deel van de toekenningsgronden van urgentie heeft plaatsgevonden op basis van de hardheidsclausule. Deze stijging was de voorgaande jaren al zichtbaar. Daarop volgend is toekenning op basis van medische urgentie en vrouwenopvang. Het aantal toekenningen op basis van financieel of kan niet op kamers wordt als minste gebruikt. Het is interessant dat het aantal toekenningen op basis van de hardheidsclausule het vaakst voorkomt. Enkele voorbeelden waarbij de hardheidsclausule wordt toegepast zijn:

Een aanvrager heeft Nederland verlaten en is met zijn gezin in Turkije gaan wonen vanwege de toeslagenaffaire. Aanvrager is officieel gedupeerde van de toeslagenaffaire. Aanvrager wordt begeleid door het OTB (ondersteuningsteam ouders in het buitenland) om terug te keren naar Nederland. Het OTB heeft deze taak op grond van de Wet hersteloperatie. Aanvrager heeft voordat hij met zijn gezin naar Turkije vertrok altijd in Leiden gewoond. Aanvrager is niet regionaal gebonden. Regionale gebondenheid is een van de eisen om in aanmerking te kunnen komen voor urgentie. Nu aanvrager hier niet aan voldeed, kon de aanvraag alleen op hardheid beoordeeld worden. Gezien het leed en onrecht wat het gezin is aangedaan tijdens de toeslagenaffaire is er urgentie toegewezen op grond van de hardheidsclausule.

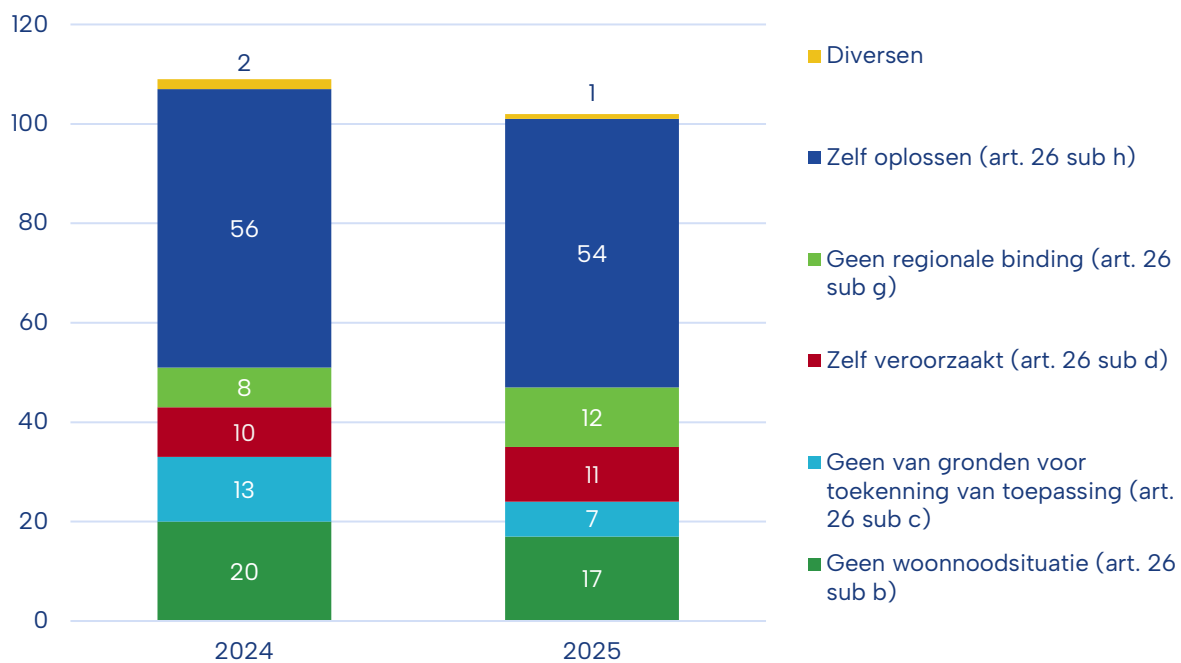
Een aanvrager is een jongeman en heeft twee minderjarige kinderen. De moeder van de kinderen heeft de twee kinderen verwaarloosd. Gedacht moet worden aan geen eten, honger en zelf naar school moeten. Aanvrager heeft de kinderen weggehaald bij de moeder voor de veiligheid van de kinderen en heeft geen vaste woon- of verblijfplaats. Raad van de Kinderbescherming is ook betrokken bij het gezin en geven aan dat het voor de kinderen erg belangrijk is dat er een eigen woonplek komt. De kinderen hebben een hoop meegemaakt en hebben rust en een veilige woonplek nodig. Aanvrager is niet regionaal gebonden. Regionale gebondenheid is een van de eisen om in aanmerking te kunnen komen voor urgentie. Nu aanvrager hier niet aan voldeed, kon de aanvraag alleen op hardheid beoordeeld worden. Gezien de schrijnende situatie voor de kinderen is er besloten om urgentie toe te wijzen op grond van de hardheidsclausule.

Het aantal toekenningen op basis van financiële redenen is beperkt vanwege het feit dat enkel financiële problemen geen reden zijn om urgentie toe te kennen. Dit geldt ook voor de categorie alleenstaanden die niet op kamers kunnen wonen. Dit laatste ligt in de aard van de urgentiesoort. Er zijn weinig alleenstaande mensen die niet op een kamer kunnen wonen. In 2024 was er een enorme toename van het verstrekken van urgentie aan vrouwen in de vrouwenopvang. Dit percentage is in 2025 weer teruggelopen richting het gemiddelde van 2022 en 2023.

3.4. Afwijzingen van urgentie

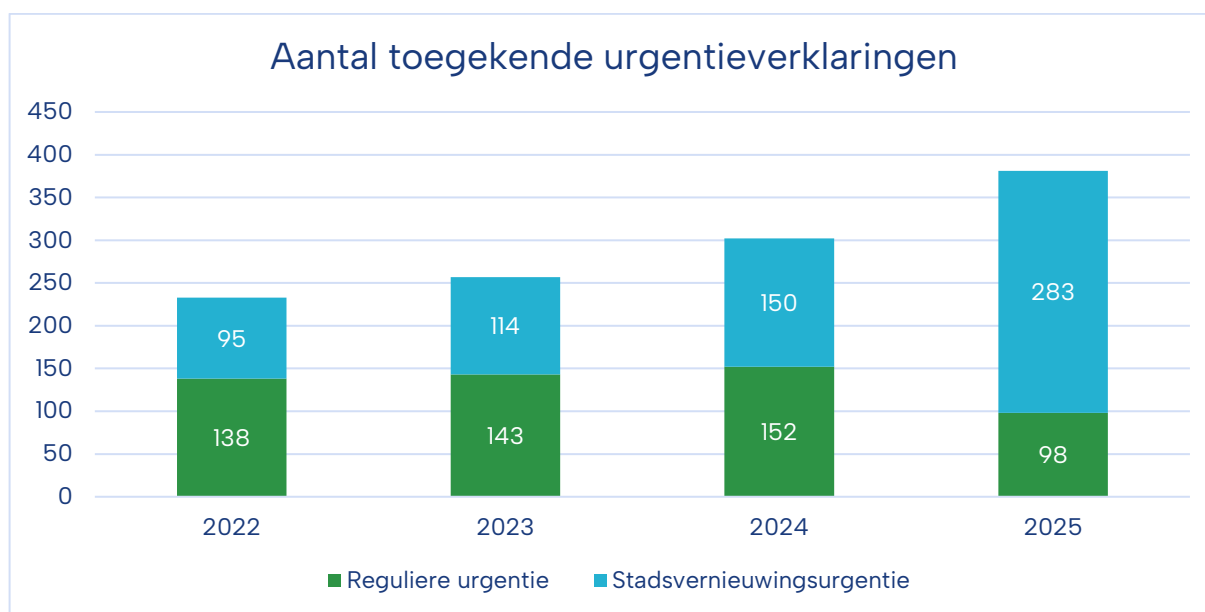
In 2025 werden 102 aanvragen afgewezen. De voornaamste reden hiervoor was dat het probleem zelf oplosbaar was. Het meest voorkomende is het feit dat het woonprobleem zelf opgelost kan worden door middel van het huren van een kamer of huren op grond van de Leegstandswet en anti-kraak. Andere voorbeelden zijn het hebben van voldoende eigen vermogen of voldoende opgebouwde inschrijftijd. In vaakst voorkomende andere gevallen is de aanvraag afgewezen omdat de woningzoekende geen regionale binding had of het probleem zelf veroorzaakt heeft.

Reden van afwijzing

4. Stadsvernieuwingsurgenties

In 2025 zijn in totaal 283 stadsvernieuwingsurgenties afgegeven. Aan huurders van De Sleutels zijn 94 van deze urgenties verleend, 60 aan huurders van Dunavie, 28 aan huurders van Rijnhart Wonen, 15 aan huurders van Woonforte en 86 aan huurders van Wywonen. Het aantal stadsvernieuwingsurgenten blijft de afgelopen jaren stijgen, in individuele getallen maar ook ten opzichte van de overige urgentie aanvragen. Enerzijds is dit een goed teken aangezien woningen beter geschikt gemaakt worden en gerenoveerd worden wat de leefbaarheid ten goede komt. Anderzijds drukken stadsvernieuwingsurgenten zwaar op de andere urgente categorieën en komen ze vaak in grote getalen gelijktijdig. Dit heeft een negatief effect op de snelheid waarmee andere urgente woningzoekende een passende woning vinden.

5. Bezwaar en beroep

5.1. Algemeen

De behandeling van bezwaarschriften behoort niet tot de bevoegdheid van de urgentiecommissie. Maar in het jaarverslag wordt wel kort aandacht besteed aan de bezwaar- en beroepsprocedures. De uitkomsten van deze procedures kunnen voor de urgentiecommissie een graadmeter zijn of de afwegingen die door de commissie worden gemaakt om al dan niet urgentie toe te kennen, door de bezwarencommissies en de rechter worden gevolgd.

Door de Regio Holland Rijnland wordt gebruikgemaakt van twee onafhankelijke adviescommissies bezwaarschriften. Een bezwaarmaker kan bij het indienen van het bezwaarschrift nieuwe feiten en omstandigheden aandragen die eerder niet bekend waren. Soms wordt er een nieuw GGD-advies gevraagd. Deze nieuwe feiten en omstandigheden kunnen door heroverweging resulteren in een ander besluit.

5.2. Bezwaar

In 2025 zijn er 52 bezwaren ingediend tegen de uitkomst van de urgentieaanvraag.

De bezwaarschriften (binnengekomen in 2025) die zijn doorgezonden naar bezwaarschriftencommissies kunnen als volgt worden onderverdeeld:

- 41 bezwaren tegen de afwijzing van de urgentie;
- 11 bezwaren tegen het zoekprofiel van de urgentieverklaring.

Daarvan zijn:

- 25 bezwaren ongegrond verklaard;
- 18 bezwaren zijn door bezwaarmaker ingetrokken;
- 1 bezwaar kennelijk niet ontvankelijk;
- 0 bezwaren gegrond verklaard;
- 8 bezwaren nog in behandeling.

5.3. Beroep bij de rechtbank en hoger beroep bij de Raad van State

Na afloop van de bezwarenprocedure kan een woningzoekende beroep instellen bij de rechtbank Den Haag. De rechtbank heeft in 2025 uitspraak gedaan in 9 procedures. In 5 uitspraken is het beroep ongegrond verklaard, in 2 gevallen is het beroep ingetrokken of vervallen en in 2 gevallen is het beroep niet-ontvankelijk verklaard. Na het beroep bij de rechtbank kan een woningzoekende in hoger beroep bij de Raad van State. Er zijn dit verslagjaar geen procedures bij de Raad van State behandeld. Er zijn in 2025 drie voorlopige voorzieningen binnengekomen. Hiervan is er één niet-ontvankelijk verklaard en twee voorlopige voorzieningen zijn ingetrokken.

6. Slotwoord urgentiecommissie

In het afgelopen jaar was het aantal aanvragen om urgentie dat bij de commissie werd ingediend lager dan in voorgaande jaren. In 2025 kwamen we uiteindelijk uit op een totaal van 218. Hiervoor werd in dit verslag al aangegeven dat deze terugval vooral wordt veroorzaakt door een aanzienlijk lager aantal aanvragen (21 minder dan het jaar daarvoor) van vrouwen die te maken hadden met huiselijk geweld en daarom in instellingen als “blijf van mijn lijf”-huizen verbleven. Voor de urgentiecommissie is het lastig om een verklaring te geven voor deze terugval.

Een tweede punt dat opviel in het verslagjaar is het (bijna) evenwicht tussen de toekenning van urgenties en het aantal afwijzingen, respectievelijk 98 om 102. In de voorgaande jaren was het aantal toewijzingen vele malen groter dan de afwijzingen. Een verklaring daarvoor is lastig te geven. De commissie stelt wel vast dat de aanvragen complexer worden. Bij veel aanvragen is steeds vaker sprake van een meervoudige problematiek waarbij het gaat om een samenloop van relationele problemen, huiselijke geweld, medische, psychosociale en financiële problematiek. We zien daarin een ontwikkeling dat het leven voor veel mensen in onze samenleving te complex en ingewikkeld aan het worden is en dat ze moeite hebben om daarin de juiste weg te vinden. Veel urgentie-aanvragen zijn terug te voeren tot de (verkeerde) keuzes die een aanvrager in het verleden heeft gemaakt. We zien daardoor de dossiers die bij een aanvraag om urgentie worden gevoegd ook steeds omvangrijker en complexer worden. Niet zelden omvat een dossier 150 tot 200 pagina's. Ondanks de omvang van die dossiers zijn ze toch vaak nog niet compleet en moet ons secretariaat in toenemende mate aanvullende stukken en informatie opvragen. De commissie ervaart regelmatig de grote druk op de woningmarkt waarmee de aanvragers van een urgentieverklaring te kampen hebben. Indien een aanvraag door onze commissie wordt afgewezen, resten er voor de aanvrager niet veel alternatieven meer als huren onder de Leegstandswet en bij instellingen als Divorce Housing. Een optie is soms ook nog het uitwijken naar “krimpregio's”. Maar ook degenen die een urgentieverklaring krijgen ervaren druk en concurrentie op de “urgentie markt”, waar zij ook de Stadsvernieuwingsurgenten tegenkomen. In het afgelopen jaar moesten 98 reguliere urgenten en 283 urgenten in het kader van de stadsvernieuwing samen in de relatief kleine vijver vissen van beschikbare woningen.

De commissie prijst zich gelukkig met een uitstekend functionerend en deskundig secretariaat en administratieve ondersteuning. Zij zorgen voor een zorgvuldige voorbereiding van de preadviezen voor iedere vergadering van de commissie en bevorderen daardoor een vlotte besluitvorming. De toe- en afwijzingen van urgenties vertalen zij vervolgens in schriftelijke besluiten. Namens de gehele commissie dank ik onze ambtelijke ondersteuning voor hun inzet en de kwaliteit van hun werk.

Vastgesteld in de vergadering van de Regionale Urgentiecommissie Holland Rijnland d.d. 7 juli 2026.

De voorzitter,

